

CXLII.

Forslag til Lov

om

Selvangivelse af Formue.

(Fremsat i Folketinget den 4. September 1917 af Finansminister *Brandes*.)

§ 1.

Enhver, der har været ansat til at svare Formueskat til Staten i Henhold til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten af 8. Juni 1912 af en Formue paa over 6,000 Kr., er pligtig til ved den nærmest paafølgende Ansættelse at angive sin Formue til vedkommende Ligningsmyndighed inden Udløbet af den i nævnte Lovs § 22 foreskrevne Frist.

§ 2.

Hvis der ikke inden Fristens Udløb fremkommer behørig Angivelse, ansætter Ligningsmyndigheden foreløbig den paagældende Formue paa Grundlag af de foreliggende Oplysninger i Overensstemmelse med Lovens § 23, idet Formuen dog mindst ansættes til et Beløb, der er 50 pCt. højere end det ved sidste Ligning ansatte Beløb.

§ 3.

Ansættelsen optages paa sædvanlig Maade i den Fortegnelse over den foreløbige Ansættelse, der i Henhold til nævnte Lovs § 24 fremlægges til almindeligt Eftersyn.

§ 4.

Hvis der indgives rettidig Klage til Skatteraadet over den foreløbige Ansættelse, kan Klagen kun tages til Følge, naar den skattepligtige kan godtgøre, at Ansættelsen overskrider hans virkelige Formue med mere end 50 pCt., og han skal da betale Skat af den virkelige Formue med Tillæg af 50 pCt.

Hvis der ikke fremkommer rettidig Klage, ansætter Skatteraadet Formuen paa Grundlag af de foreliggende Oplysninger efter bedste Skøn, dog mindst til et Beløb, der er 25 pCt. højere end den af Ligningsmyndigheden ansatte.

Skatteraadets Ansættelse kan ikke paaankes af den skattepligtige.

§ 5.

Hvis det senere under en mod den paagældende eller hans Bo rejst Sag angaaende for lidet betalt Skat i Henhold til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten viser sig, at hans Formue paa Ansættelsens Tidspunkt var større end det af Skatteraadet ansatte Beløb, skal han eller hans Bo efterbetale det dobbelte Beløb af den for lidet betalte Formueskat.